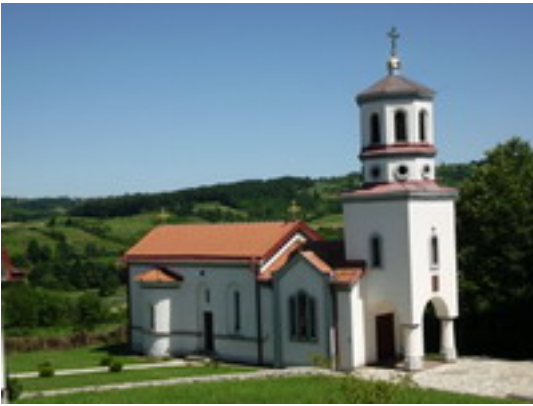

ЛИПАР

женски манастир 34205 Горња Сабанта
телефон: 034/579-201
064/800-3882 Жиро рачун 205-205081-19
храм – Светог великомученика Георгија
капела: Свете великомученице Ирине

Историја, архитектура, сликарство

Манастир се налази на брду Липару, у селу Доња Сабанта, десетак километара од Крагујевца. Ово село и Липар постали су шире познати по српском романтичарском песнику и сликару Ђури Јакшићу који је овде службовао 1865. и 1866. године као учитељ основне школе и где је написао чувене песме На Липару и Поноћ.

Садашња манастирска црква Светог великомученика Георгија подигнута је 1936. године на темељима старијег храма. Освећена је исте године од викарног Епископа сремског Саве (Трлајића), потоњег горњокарловачког – свештеномученика Српске православне цркве, пострадао у Другом светском рату. У време подизања Светогергијевског храма

у Доњој Сабанти, која је од 1910. године имала парохијску цркву Преображења Господњег, свештеник је био Добривоје Бранковић.

На месту данашње цркве, по предању, постојао је манастир још у XVI веку који су Турци опљачкали и порушили. Традиција памти и гроб монаха, вероватно синаита, и исцељење верних над њим. Шематизам Српске православне цркве у краљевини Србији из 1895. године (приредио Митрополит Михаило) бележи да у Доњој Сабанти постоји црква Светог великомученика Георгија, саграђена 1849. године „од слабог материјала“. Парохију од 249 домова и 1500 становника, те 1895. године, чинила су села Доња Сабанта, Горња Сабанта и Велика Сугубина. Свештеник је био Гвозден Илић који је почетком XX века подизао и Преображенску цркву у Доњој Сабанти.

Милан Ђ. Милићевић у Кнежевини Србији бележи да Доња Сабанта припада Јагодинском округу и Левачком срезу, да према државном пропису из 1872. године има 128 пореских глава и да је село добило школу 1865. године. Када је реч о школству у Доњој Сабанти, остало је сећање да су виђенији домаћини још у Карађорђево време у село доводили „лутајуће учитеље“, односно да су имали неку врсту приватних школа.

До 2003. године црква Светог великомученика Георгија на Липару имала је статус филијалне у Доњосабаначкој парохији и у њој се служило једном месечно. Те године Епископ шумадијски Јован на Липару васпоставља Светогеоргијевски манастир у којем игуман постаје схиархимандрит Сава (Аврамовић).

У октобру 20013. године одлуком Епископа шумадијског Јована, манастир Св. Великомученика Георгија је преименован у женски манастир у коме сада живе и раде монахиње.

Храм, малих димензија али складно изведен, грађен је по угледу на моравске цркве, са низом архитектонских украсних елемената. Правоугаоне је основе са полукружним конхама и олтарском апсидом. Засведен је полуобличастим сводом и покривен бибер црепом. Црква на Липару обновљена је 1997. године и тада је испред ње подигнута чесма са натписом о приложницима који су помогли обнову храма и подизање чесме.

Нови конак, припрата цркве и звоник освећени су 20. октобра 2007. године.

Манастирска црква и капела у конаку почели су да се живопишу.

У манастиру живе: игуманија Тавита (Тишма)

Монахиње: Исидора (Шолак), Доротеја (Тошић).

Служашчи: јеромонах Петар Драгојловић.

Литургије су суботом у 8, недељом и празницима у 9, а радним данима у 7 часова.

{gallery}Galerije/Manastiri/Lipar1{/gallery}